

“ମିଠା-ମିଠା ଯୋଗୁଁ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ:- ଏପରି କୌଣସି କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେବାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ପଡ଼ିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମକୁ ପୂର୍ବରୁ ରୂପରେ ଆକ୍ଷୁରେଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତେଣୁ ଆକ୍ଷୁରେଟ୍ କିଏ ହୋଇପାରିବ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବଦା ସଚ୍ଚୋଟ ରହୁଛନ୍ତି, ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଥା, ବାହାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା - ଏଭଳି ନୁହଁନ୍ତି ଏପରି । ୨- ଯେଉଁମାନେ ଶିବବାବାଜୀଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥାକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୩- ପ୍ରତ୍ୟେକ କଦମ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଥାନ୍ତି, କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହିମାନେ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ବରପନ କେ ଦିନ ଭୁଲ୍ଲା ନ ଦେନା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତର ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ, ଏବେ ତ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛି ଯେ - ବେହଦର ବାବା ଏବେ ବେହଦ ସୁଖର ସମ୍ପଦତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବାବାଜୀଙ୍କ ଆମେ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ମଧୁସ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ନଚେତ୍ କ’ଣ ହେବ! ଏବେ-ଏବେ ହସି ହସି କହୁଛୁ ଆମେ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେବୁ ଯଦି ହାତ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ତେବେ ସେଠାରେ ସାଧାରଣ ପରଜା ହେବ । ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରକୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବ । ଏହିପରି ବି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରକୁ ଯିବେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗକୁ ଆସିବାକୁ ଥିବ ସେମାନେ ଆସିବେ । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ଓ ତ୍ରେତାଯୁଗ ଉଭୟକୁ ମିଶାଇ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅଧିକ ସୁଖ ପାଇବେ, ବାକି ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ଆସିବେ । ବାକି ଆଉ ସମସ୍ତେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଆସିବେ । ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ସୁଖ ପାଇବେ । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ତ ବହୁତ ସୁଖ ରହିଛି ନା । ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ବେହଦ ସୁଖର ବରଷା ନେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହି ମହାନ ଖୁସିର ଖବରକୁ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ - କାର୍ତ୍ତ ଯାହା ଛପାଯାଉଛି ସେଥିରେ ମଧୁସ ଲେଖିବା ଦରକାର - ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବେହଦ ବାବାଜୀଙ୍କ ଖୁସିଖବର । ପ୍ରବଚନଶ୍ରୀରେ ତୁମେ ଦେଖାଉଛ ନୂଆ ଦୁନିଆ କିପରି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏବଂ ବଡ଼-ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ବେହଦର ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତ-ପାବନ, ସଦ୍ଗତି ଦାତା, ଗୀତାର ଉଗ୍ରବାନ ଶିବ କିପରି ବରହମାକୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁନର୍ବାର କଳିଯୁଗୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ପାବନ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦୁନିଆରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଖୁସି ଖବର ଆସି ଶୁଣ ଅଥବା ରୁଷ୍ଟ । ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ଏହି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା କରିଛ ଯେ ଆମେ ଭାରତରେ ପୁନର୍ବାର ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଶହେ ଶତକଡ଼ା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଦୈବୀ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର କିପରି ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ ଓ ଏହି ବିକାରୀ ଦୁନିଆର ବିନାଶ କିପରି ହେବ ତାହା ଆସି ରୁଷ୍ଟ । ଏହିପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖିବା ଦରକାର । କାର୍ତ୍ତରେ ଏପରି ଲେଖିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଏହି ପ୍ରଜାପତି ବରହମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ଡରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ପରମପତିତ ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ମାଧୁସମରେ ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଓ ପବିତ୍ରତାର ବଳ ଦ୍ଵାରା, ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଦ୍ଵାରା ଭାରତକୁ ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ପାବନ କିପରି କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଆସି ରୁଷ୍ଟ । ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କାର୍ତ୍ତରେ ଛପାଇବା ଉଚିତ୍, ଯାହାଦ୍ଵାରା କେହି ବି ବୁଝିଯିବେ । ଏହି ବରହମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଶିବବାବାଜୀଙ୍କ ମତ ଦ୍ଵାରା ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ଖବରକାଗଜରେ ମଧୁସ ଏହିପରି ନିମନ୍ତରଣ ଛାପିବା ଉଚିତ୍ । ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ପ୍ରଜାପତି ବରହମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଦ୍ଵାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏପରି କେବେ ନ ଭାବନ୍ତୁ ଯେ, ଏମାନେ କୌଣସି ଭିକ ଅଥବା ଡୋନେସନ୍ ଆଦି ମାଗୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ସବୁ କିଛି ଡୋନେସନ୍ରେ ହିଁ ଚାଲୁଛି । ଏଠାରେ ତୁମେ କହୁଛୁ ଆମେ ବରହମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ଵାରା ସବୁ କିଛି କରୁଛୁ । ତୁମେମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ନିଜେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ନେଉଛ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ହିଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ । ଯିଏ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ୨୧ ଜନମ ନିମନ୍ତେ ବରଷା ମିଳୁଛି । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦ୍ଵିମୁକ୍ତଧାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିରାଶ୍ଵର ଦ୍ଵିମୁକ୍ତଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏବେ ତ କୌଣସି ମୁକ୍ତ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହିପରି ଲେଖିଲେ ବିଚାରୀଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ବି.କେ. କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ବଡ଼ମାନଙ୍କର ଆବାଦ୍ ହେଲେ ପୁଣି ଗରୀବମାନଙ୍କର ମଧୁସ ଶୁଣିବେ । ଗରିବ ମାନଙ୍କର କଥା କେହି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସାଧୁକାରମାନଙ୍କର ଆବାଦ୍ ତୁରନ୍ତ ଶୁଣିଥା’ନ୍ତି । ତୁମେ ସିଦ୍ଧ କରି କହୁଛ ଯେ, ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ରୂପେ ଆମେ ଭାରତକୁ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର କରୁଛୁ । ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ପଠାଇଦେବୁ । ଏହିପରି ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଭାରତ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ଥିଲା । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗ ଚାଲିଛି, ତାହା ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ଥିଲା । ଏବେ କୁହ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଏବେ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟ । ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ମହାଭାରୀ ଲଢ଼େଇ ଅଟେ

। ଆଉ କୌଣସି ସମୟରେ ଏପରି ଲଢ଼େଇ ଲାଗିନଥିଲା । ଏହି ତୃତୀୟ ବିଗ୍ରହଯୁଦ୍ଧ ପଛକୁ ହେବାର ଅଛି । ଏହାର ପୂର୍ବାଭିଷାସ ମିଳୁଛି ନା । ଏବେ ତ ଆଟୋମିକ୍ ବୋମା ଅଭିଯାନ ପରମାଣୁ ବୋମା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କାହାର କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ବୋମା ତିଆରି କରାଯାଇଛି ସବୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇଦିଅ ଆଉ ଆମେ ତିଆରି କରିବୁ ନାହିଁ । ତେବେ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ରଖିଥିବ ଏବଂ ଆମେ ତିଆରି କରିବୁ ନାହିଁ, ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଡରାମାରେ ଏହା ହିଁ ନିଧାରମ୍ଭ ଅଛି । ତେଣୁ ତାତ୍କ୍ଷଣିକ ଯେତେ ମତ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ବିନାଶ ନହେଲେ ରାଜ୍ୟ କିପରି କରିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ନା । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସଂଗଢ଼ ଆସୁଛି ସେମାନେ ବିଗ୍ରହାସଘାତକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ବାବାଟଙ୍କର ହୋଇ ପୁଣି ବିଗ୍ରହାସ ଘାତକ ହୁଅ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ଶିବବାବାଟଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଅନ୍ୟ କଥାରେ କୌଣସି ଫାଇଦା ନାହିଁ । ସତ୍ୟ ବାବାଟଙ୍କ ସହିତ ସତ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଥା, ବାହାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର କଥା ଏପରି କରିଲେ ନିଜର ପଦଭରଣ କରିଦେବ । ତା' ଦ୍ଵାରା ନିଜର ହିଁ କଷତି ହେବ । କଳ୍ପ କଳ୍ପାନ୍ତର ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ ସଠିକ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେତେ ସମ୍ଭବ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତ ନିରନ୍ତର ବାବାଟଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରତି ରହିବ । ତେଣୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାର ସମ୍ପ୍ରତି ନଥାଏ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଅନ୍ତକାଳେ ଯିଏ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ସମ୍ପରଣ କରେ... ଯାହା ପାଖରେ ମୋହ ଥିବ ସିଏ ହିଁ ମନେପଡ଼ିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଯେତେ ତୁମେ ବିନାଶର ନିକଟରେ ହେବ, ସେତେ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇପାରିବ । ବାବା ସମସ୍ତତାକୁ ଦେଖାଇବେ ତୁମେ ଏହିପରି କର୍ମ କରିବ । ଆରମ୍ଭରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତକାର କରିଥିଲ । ଦଣ୍ଡ ଡୋରିବା ସମୟରେ ବହୁତ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଏହାଟଙ୍କର ଶହେଗୁଣା ଦଣ୍ଡ କାଟି ଦେଉଛି । ତେଣୁ ଏପରି କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ବାବାଟଙ୍କ ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ପଡ଼ିବ । ଆଗକୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ ଯେ, ଏହିପରି ତୁମେ ବାବାଟଙ୍କ ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ପକାଇ ବହୁତ କଷତି କରିବ । ଏହା ଆସୁରୀ ସମ୍ପର୍କଦାୟ ଅଟେ ନା । ଯିଏ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି ତାତ୍କ୍ଷଣିକ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ଶିବବାବାଟଙ୍କର ଦରବାର ବହୁତ ବଡ଼ ଅଟେ । ତାତ୍କ୍ଷଣିକ ସାଥରେ ଧର୍ମରାଜ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ସୀମିତ ଦଣ୍ଡ । ଏଠାରେ ତ ୨୧ ଜନମର କଷତି ହୋଇଯାଉଛି, ପଦ ଭରଣ ହୋଇଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏପରି କେହି ନ କହନ୍ତୁ ଯେ ଆମକୁ ଜଣା ନଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ବାବା ସବୁ ସାବଧାନୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦେଖୁଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେଣ୍ଟରରୁ କେତେ ପକାଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ହଜିରା କରୁଛନ୍ତି । ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଦରକାର । ନଚେତ୍ କେଉଁ ପଦ ପାଇବ । ପଦରେ ବହୁତ ଫରକ ପଡ଼ିଯାଉଛି । ଯେପରି ଏହି ଦୁଃଖଧ୍ୟାନରେ କେହି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, କେହି ସାହୁକାର, କେହି ଗରୀବ ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ସୁଖଧ୍ୟାନରେ ମଧ୍ୟ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପଦ ରହିବ । ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସେମାନେ ବାବାଟଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ବରଷା ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଏବେ ମାୟାର ବକ୍ସିଙ୍ଗ୍ ଚାଲିଛି ନା । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତେଣୁ ହାରଜିତ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ସେଣ୍ଟରକୁ କେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେଥିରୁ କେତେକ ବିଗ୍ରହାସଘାତକ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ, ଏକଥା ତ କେବେ ଶୁଣି ନାହିଁ ଯେ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହିପାରିବୁ । ଆରେ ଭଗବାନୁବାଚ - କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ କେବଳ ଭଗବାନଙ୍କ ବଦଳରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେବତା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ଦେବତା ଧର୍ମ ଅଟେ ନା । ବାକି ଦେବତାମାନେ ତ ସୁକ୍ଷ୍ମମଲୋକ ନିବାସୀ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ, କଳିଯୁଗରେ ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ, ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀମାନଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ, କ'ଣ ହେଉଛି । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ସବୁ ଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଗୁଣୀ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ଵାରକୁ ଯାଇ ଦେଖ-କେତେ ଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି । ଆଉ ଜଗନ୍ନାଥ ପୁରୀରେ ଦେଖ କ'ଣ ମିଳୁଛି? ଭାତ । ସେଠାରେ ବାମନାଗର ବହୁତ ଖରାପ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ରାଜତ୍ୟ ଚାଲୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ୩୬ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ମିଳୁଥିଲା । ତେବେ ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ଵାରରେ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ତିଆରି ହେଉଛି । ପୁରୀ ଓ ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କର ଭୋଗ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଅଟେ । ପୁରୀ ମନ୍ଦିରରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପୋଷାକରେ ବହୁତ ଖରାପ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ତେଣୁ ଭୋଗ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗୁ ନାହିଁ କେବଳ ଭାତ ହାଣ୍ଡି ଚଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଘିଅ ମଧ୍ୟ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି । ଏହି ଫରକ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଭାରତ କ'ଣ ଥିଲା ପୁଣି କ'ଣ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ତ ଦେଖ ଭାରତର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେଲାଣି । ପୁରୀ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ଏବଂ ଶିବବାବାଟଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ରାତି ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ସେସବୁ ଯୋଜନା ମାର୍ଗରେ ମିଶିଯିବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହେବ । ଶସ୍ୟ ଆଦି କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ, ବରଷା କେଉଁଠି ବହୁତ ହେଉଛି ତ କେଉଁଠି ବିଲକୁଲ୍ ହେଉ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତି କେତେ କଷତି କରିଦେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଣ୍ଡ୍ର ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ବରଷା ମଧ୍ୟ ଓଲଟା ସିଧା ସମୟରେ ହେଉଛି । ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟେ, ସୁରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ଏପରି ତାପ ଦେବ ସେକଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଡରାମାରେ ନିଧାରମ୍ଭ ରହିଛି । ତାତ୍କ୍ଷଣିକ ହେଉଛି ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି । ତୁମର ହେଉଛି ବାବାଟଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି । ଅଞ୍ଚାନ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ସୁପ୍ରଭର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା ପିତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମାନୁସାରେ ସ୍ଵାଦପ୍ସାରେ.. ଯେତେଯେତେ ସେବା କରିବ... ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରିବାକୁ ହେବ ନା । ସଂସାରରେ ରୂପେ ଭାରତ ଏବଂ ସାଧାରଣ ରୂପେ ସାରା ଦୁନିଆ, ଭାରତକୁ ସଂସାର କରିବାକୁ ହେବ । ବାକି ସମସ୍ତତାକୁ ଗାନ୍ଧିଧ୍ୟାନ

ପଠାଇଦେବେ । ଭାରତକୁ ସଞ୍ଚାରଗର ବରଷା ମିଳୁଛି, ବାକି ସମସ୍ତତାକୁ ମୁକ୍ତିର ବରଷା ମିଳୁଛି । ସମସ୍ତେ ଚାଲିଯିବେ । ହାହାକାର ପରେ ନିଶ୍ଚୟକାର ହେବ । କେତେ ହାହାକାର ପଡିବ । ଏହା ହେଉଛି ଖୁନେ ନାହେକ ଖେଳ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସମସ୍ତତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିନିଅ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବଦା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ, ବିଶ୍ୱାସୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେବାଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯିଏ କଲ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ସେବା କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସେହିପରି ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ । ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବ । ତୁମେ ଏବେ ସଞ୍ଚାରଗର ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିରେ ସଞ୍ଚାରଗର ଚକ୍ର ଘୁରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଏହିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛୁ । ଏବେ ଆମେ ଘରକୁ ଯିବୁ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତି ସହିତ ଘର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରତି ରହୁ । ସତ୍ୟଯୁଗ ମଧ୍ୟ ମନେ ରହୁ । ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଚିନ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମହାରାଜକୁମାର ହେବୁ । ଆମେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଥବା ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ହେବୁ । ଏହି ନିଶା ଚଢିବା ଉଚିତ୍ ନା । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ନିଶା ରହୁଛି । ବାବା ପ୍ରତିଯୋଗୀ ଦିନ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶା ରହିଥିଲା ନା । ବାସ କାଲି ମୁଁ ଯାଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେବି । ପୁଣି ସଞ୍ଚାରମୁଖର ପରେ ଶ୍ରୀନାରାୟଣ ହେବି । ତତ୍ତ୍ୱମ୍ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେବ ନା । ଏହା ହେଲା ରାଜଯୋଗ । ପ୍ରଜା ଯୋଗ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଛି । ପିଲାମାନେ ରାଜ୍ୟ ହରାଇଥିଲେ, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ରାଜ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଏହି ଚିତ୍ର ଆଦି ଏଥିପାଇଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ପିଲାମାନେ ଦେଖି ଖୁସି ହେବେ । ୨୧ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଆମେ ସଞ୍ଚାରଗର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ଏକଥା କେତେ ସହଜ । ଶିବବାବା, ଏହି ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆମେ ଏହିପରି ହେବୁ । ଦେଖିଲେ ହିଁ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିଯାଉଛି । ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ରାଜକୁମାର ହେବୁ । ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢୁଛି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପଢୁଛ । ଏହି ପାଠପଢା ପରେ ଆମେ ଯାଇ ଏହିପରି ହେବୁ । ତେବେ ସବୁକିଛି ପାଠପଢା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଯେତେ ପଢିବ ସେତେ ରୋଜଗାର ହେବ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କେତେକ ଡାକ୍ତର ଏତେ ହୁସିଆର ଅଟନ୍ତି ଯାହାକି ଗୋଟିଏ କେସରେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି । ବାରିଷ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅଛନ୍ତି । କେହି ତ ବହୁତ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ଫଟା କୋଟ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, କୌଣସି ଭୁଲ କରମ କର ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ଥର ବରଷା ନେଇଛ ଏବଂ ହରାଇଛ । ୨୧ ଜନ୍ମର ବରଷା ଅଧାକଲ୍ପ ପାଇଁ ମିଳୁଛି । ଅଧାକଲ୍ପ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଆରୁ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କ ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଭିତରେ ବାହାରେ ସର୍ବତ୍ର ରହିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢାରେ କେବେହେଲେ ଅବହେଳା କରିବାର ନାହିଁ । କେବେ ବି ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ପାଠପଢାକୁ ଛାଡିବାର ନାହିଁ । ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ରୂପ ହେବାର ନାହିଁ ।

(୨) ସମସ୍ତତାକୁ ଏହି ଖୁସିଖବର ଶୁଣାଅ ଯେ ଆମେ ପବିତ୍ରତାର ବଳ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଭାରତକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ତଥା ଦ୍ୱିମୁକ୍ତଧାରୀ କରିବାର ସେବା କରୁଛୁ ।

ବରଦାନ:- ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସବୁ ସଂକଳ୍ପର ସମାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଜର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସମ୍ପାଦନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ ।
କୌଣସି ବି ପରୀକ୍ଷା ପରିପକ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ବା ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରେ ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ବାହାରର ହଲଚଲକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବନ୍ଦ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର, ସଂକଳ୍ପର ବିସ୍ତାର କେତେ ବି ବଡ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ତା'କୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଏକତ୍ରିତ କରିନିଅ । ଭୋକ-ଶୋଷ, ଅଶ୍ରୁ-ଗରମ ସବୁ କିଛି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସଂସ୍କାର ପ୍ରକଟ ନ ହେଉ, ଏକତ୍ରିକରଣର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣଶେଷର ମାତ୍ରା ଲଗାଇଦିଅ । ବହୁତ ସମୟର ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ସମ୍ପାଦନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜର ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭୂତି କରାଇବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସେବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***